

“Διάβασες τα μαθήματά σου;”: Δείτε πώς πρέπει να αντιμετωπίζετε το καθημερινό διάβασμα των



Η

ερώτηση – επωδός που οι γονείς επαναλαμβάνουν ίσως με τη μεγαλύτερη συχνότητα στο παιδί τους, όταν πηγαίνει στο σχολείο. Θα πρέπει όμως η μητέρα και ο πατέρας του μικρού μαθητή να έχουν κατά νου ότι η μελέτη είναι δική του ευθύνη κι επιπλέον ότι η μάθηση και η μελέτη, θα πρέπει να είναι πηγή χαράς κι ευχαρίστησης. Τι κάνουμε λοιπόν; Ή ίσως καλύτερα τι δεν κάνουμε;

Δεν διαβάζουμε «όλοι μαζί»

Ο γονιός αποφεύγει τις ερωτήσεις του τύπου «τι έχουμε να διαβάσουμε σήμερα, και απλά ρωτάει «τι μαθήματα έχεις αύριο;». Με τον τρόπο αυτό ο μικρός μαθητής ή μαθήτρια αντιλαμβάνεται ότι η μελέτη στο σπίτι είναι δική του υποχρέωση. Παράλληλα ενισχύεται η αυτονομία και η υπευθυνότητά του. **Αυτό δε σημαίνει ότι ο γονέας το αφήνει να κάνει ό,τι καταλαβαίνει αλλά και δεν το κυνηγάει από πίσω με ένα βιβλίο στο χέρι.**

Εκείνο που χρειάζονται τα παιδιά είναι να αισθάνονται ότι ο γονιός του είναι διαθέσιμος κάθε φορά που θα του ζητήσουν τη βοήθειά του για κάτι που δεν μπορούν να κάνουν μόνοι τους, μια επεξήγηση, μια διευκρίνιση, μια επιπλέον βοήθεια. Δηλαδή μια “διακριτική” παρουσία αλλά συστηματική.

Καθοδηγούμε τα παιδιά πώς να οργανώσουν το διάβασμά τους

Το παιδί πρέπει να μελετά συγκεκριμένες ώρες της ημέρας ώστε να έχει ελεύθερο χρόνο για παιχνίδι και ξεκούραση. Καλό είναι, όταν γυρίζει από το σχολείο πρώτα να τρώει, να χαλαρώνει, να συζητά με τους δικούς του τα νέα του σχολείου, ίσως εάν το έχει ανάγκη να κοιμάται για λίγο και μετά να αρχίζει το διάβασμα.

Τώρα, τον πρώτο καιρό του σχολείου, ο γονιός πρέπει να βοηθήσει το παιδί του στο πώς θα οργανώσει το διάβασμά του: π.χ. να τοποθετήσει το πρόγραμμα της εβδομάδας σε εμφανές σημείο και να το καθοδηγήσει να το βλέπει μόνο του, να κάνει έναν πίνακα με τις εργασίες της ημέρας, να του συστήσει ότι ίσως είναι καλύτερα να ξεκινά τη μελέτη του με τα πιο δύσκολα μαθήματα (που είναι πιο ξεκούραστο) ή που του είναι λιγότερο ενδιαφέροντα και να αφήνει προς το τέλος τα πιο εύκολα ή εκείνα που του προξενούν μεγαλύτερο ενδιαφέρον. **Μπορεί να δώσει επίσης και άλλες μικρές συμβουλές που πιστεύει ότι ταιριάζουν στο παιδί του.** Ο τρόπος που θα οργανώσει ένας μαθητής την απογευματινή μελέτη του παίζει καταλυτικό ρόλο όχι μόνο στην επίδοσή του στο σχολείο, αλλά κυρίως στην εικόνα και τη σχέση που θα αναπτύξει με τη μάθηση γενικότερα.

Φροντίζουμε το περιβάλλον που μελετά να είναι ήρεμο

Το παιδί πρέπει να μελετά στο δωμάτιό του ή στο γραφείο του, όπου εκεί έχει τα βιβλία και τα τετράδιά του και όχι κάθε μέρα και σε άλλο δωμάτιο ή χώρο. Ο χώρος μελέτης του πρέπει να είναι εκτός από σταθερός και φροντισμένος: τακτικός, με κατάλληλο φωτισμό, σωστή θερμοκρασία και να επικρατεί ηρεμία. Να μη διαταράσσεται η ησυχία από δυνατή μουσική, ή από την τηλεόραση που παίζει πολύ δυνατά ή από φωνές αδελφών ή άλλων προσώπων της οικογένειας. Δώστε στο παιδί σας να καταλάβει ότι το σωστό διάβασμα χρειάζεται αυτοσυγκέντρωση και σύστημα. Δεν μπορεί να μελετά σωστά, όταν το απασχολεί συγχρόνως και κάτι

άλλο.

Δεν παρεμβαίνουμε εμείς συνεχώς στο διάβασμά του

Αφού του δείξουμε τη σωστή στάση σώματος στην καρέκλα, του θυμίζουμε ότι μπορεί να κάνει ένα μικρό διάλειμμα κάθε φορά που τελειώνει μια εργασία του.

Δεν επεμβαίνουμε συνεχώς, δεν του λύνουμε εμείς τις ασκήσεις, ούτε εκτελούμε τις γραπτές του εργασίες όπως και δεν απαντάμε εμείς στις ερωτήσεις εργασίας. Του επισημαίνουμε ότι στη μελέτη του μπορεί να βοηθηθεί πολύ, εάν αναζητά πληροφορίες σε άλλα βιβλία, λεξικά ή εγκυκλοπαίδεια. Η χρήση του υπολογιστή πρέπει να γίνεται με μέτρο και με την εποπτεία του γονέα.

Αν δείτε ότι δυσκολεύεται σε κάτι, δείξτε του τρόπους που θα το βοηθήσουν να ξεπεράσει τη δυσκολία. Να υπογραμμίζει τα βασικά, να παρατηρεί, να χρησιμοποιεί εποπτικό υλικό, να κάνει επαναλήψεις. Αρχή της μάθησης είναι η επανάληψη ενώ οι απορίες και η κριτική ματιά απέναντι στο κείμενο βοηθούν στην κατανόησή του και στην εκμάθησή του.

Αν το παιδί αντιληφθεί ότι θα του «λύσετε» εσείς το πρόβλημα, «χάσαμε» το παιχνίδι γονείς και δάσκαλοι.

Όταν το παιδί τελειώνει τα μαθήματά του, καλό είναι να κάνουμε ένα διακριτικό έλεγχο

Αν διαπιστώσουμε ότι έχει κάνει λάθη, αποφεύγουμε να του τα διορθώσουμε αυτομάτως και να αρχίσουμε να κάνουμε επικριτικά σχόλια, να του φωνάζουμε, να του τα σβήνουμε με τη γόμα και στη χειρότερη περίπτωση να του σκίζουμε τις εργασίες του.

Οι συνεχείς επιπλήξεις και οι υπερβολικές αντιδράσεις προκαλούν τα αντίθετα αποτελέσματα από εκείνα που επιδιώκει ο γονιός. Ο μικρός μαθητής αποθαρρύνεται, νιώθει μειωμένος κι αισθάνεται ότι δεν μπορεί να τα καταφέρει. Γρήγορα εγκαταλείπει την προσπάθεια και βέβαια δεν μπορεί να δει τη μελέτη και την απόκτηση της γνώσης ως πηγή χαράς κι ευχαρίστησης.

Αν του λέγαμε όμως να τα ξανακοιτάξει πιο προσεχτικά και όταν επισημάνει έστω κι ένα λάθος του εμείς του πούμε “μπράβο”, ποια αποτελέσματα θα είχαμε άραγε; Μήπως θα κάναμε πιο εύκολη την καθημερινή ζωή του παιδιού μας και τη δική μας;

Θα ήταν πολύ ωραίο και αποτελεσματικό ο μικρός μαθητής να συνειδητοποιήσει

το νόημα της φράσης που είπε κάποτε ένας παππούς στον εγγονό του: **«Παιδί μου, όταν διαβάζεις ταξιδεύεις στον κόσμο χωρίς να κάνεις ούτε βήμα».**

Πηγή: infokids.gr